

Publicerad 2014-01-06 12:27 av tjejen98

Min längtan.

Längtan.

Din beslutsamma mun över hela mig tvingar min kropp pressas hårt mot den kalla stenväggen och jag njuter, av dig, av dig och mig tillsammans, av oss.

Mitt hjärta slår i takt med dina andetag, matchande pusselbitar, allt i ett.

Greppet om mina handleder får dina knogar att vitna och jag vet att du känner hur vi blir ett. Du älskar mig.

Och viljan att ta tillbaka magiska nätter och stjärnklara himmelen är min längtan.

Kanske hoppas jag på lågorna och dina andetag i min nacke, friheten att få bestämma.

Men vi är inte förr mera, vi är nu. Nuet är vår gnista att fortsätta gå, hand i hand, och inga slag över ryggen för att känna lusten så tätt inpå att det gör oss tokiga, bara vaksamma smekningar på tillåten mark.

Längtan.

Att få se men aldrig röra.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren tjejen98 med Poeter.se id #45331 innehar upphovsrätten